Ч. 213. Субота 5 жовтня (22 вересня) 1907. Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провінциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З краєвих соймів. — Справа угоди. — Церковний собор в Росиї. — Вісти з Марокка.

Вчерашне засіданє галицкого сойму розпочало ся як звичайно відчитанєм петиций і інтерпеляций. Внесенє поставив пос. Ганчаковский і тов. в справі укреавленя громадскої дороги I-ої кляси, ведучої через Бориню і Комарники до границї стрийского повіта.

Справозданє краєвого Виділу в справі заложеня краєвого інститу теольоґічного жидівского у Львові відіслано до комісиї шкільної. До тої самої комісиї відослано внесеня п. Стажиньского в справі заснованя реальної школи в Раві рускій, пос. Жардецкого в справі заснованя реальної школи в Лежайску, пос. М. Урбаньского в справі заснованя ґімназиї в Бжозові і пос. Стояловского в справі заснованя ґімназиї в Бялій.

Після того відчитав п. Маршалок подяку п. Намістника на слова співчутя, які переслав єму сойм з нагоди смерти єго матери бл. п. Катерини.

Перед приступленєм до дебати над дальшими параґрафами закона ловецкого подав п. Маршалок до відомости, що референт сеї справи пос. Гупка зложив свій мандат, а на єго місце вибрала адміністрацийна комісия посла Лясковского.

Дискусия над тим законом тревала цїле ранїшне засїданє і вела ся дальше на засїданю вечірнім, котре тревало до години 10·30. Ухвалено доси взагалї 53 параґрафів закона. Слїдуюче засїданє відбуває ся нинї.

Моравский сойм розпочав вчера дискусию над буджетовою провізориєю. В дискусиї всї бесїдники підносили конечність санациї краєвих фінансів.

Предсїдателї всїх стирийский сторонництв відбуло вчера вечером засїданє перед закритєм сойму. На вчерашнім засїданю сойму подано до відомости палати, що сторонництва більшости займають ся виготовленєм начерку виборчої реформи, котрий разом з предложенями вже внесеними сторонництв меншости буде піддании дискусиї. Ухвалено, аби в часї закритя сойму сторонництва вели з собою переговори в справі виборчої реформи, так аби на найблизшій сесиї виборча реформа могла бути ухвалена.

В шлезкім соймі раджено вчера над проєктом заведеня краєвого податку від чистого зиску кас ощадности. Ряд послів промавляв против того податку, вкінци ухвалено проєкт відослати назад до Виділу краєвого для переведеня доповняючих розслїдів.

В Будапештї відбула ся вчера по полудни спільна конференция мінїстерияльна з президентом угорского кабінету др. Векерлєм. Відтак відбула ся одногодинна нарада обох президентів кабінету, по чім мінїстри знов зійшли ся на спільну конференцию, котра тревала до години $8^1/_2$ вечером. О год. 10 вечером мінїстри австрийскі зібрали ся на окрему нараду. Нинї перед полуднем австрийскі мінїстри і фахові референти возьмуть участь в урядовім богослуженю, устроєнім з нагоди іменин Цїсаря, а відтак будуть дальше вести ся угодові переговори.

Як пишуть угорскі часописи, вигляди на заключенє угоди значно вчера поліпшили ся. Зачувати, що оба правительства дійшли вже до порозуміня. Переговори потревають до нинїшного вечера.

В Linzer Volksblatt появила ся недавно статя, з пера горішно-австрийского маршалка др. Ебенгоха, обговорююча австро-угорскі відносини. В статї між иншими виразно зазначено, що дуалїзм пережив ся і повинен бути заступлений иншою формою управи цїлої монархії. Австрийске правительство і державна рада повинні заявити Мадярам: ми переправляємо лише з угорским соймом опертим на загальнім

---

4)

НА МАНІВЦЯХ.

(З норвежского — Йони Лїя).

(Дальше).

— Перед усїм винен ти менї також відповідь на питанє: чи ти спалив мої листи, не писані о інтересї, лише...

— Всї, всї спалені, а бодай подерті — впевнював так поспішно, немов би ішло о найзвичайнійшу річ. — Менї іде о що иншого, знаєш о тім. Ах, як я їх ненавиджу, всїх разом! — скрикнув нагле, грозячи витягненим кулаком в напрямі міста. — Ненавиджу їх всїх, котрим я винен нїколи несплачену вдячність за те, що бідного хлопця, сироту, зволили півтретя року живити збірною милостинею, а відтак з честним вуйком на чолї улекшили менї покінченє наук в Цариху. Через цїлу свою молодість чув я на собі пекучі, слїдячі їх погляди, мов криваві удари; я бачив їх усьміхи, повні зимного глуму, що сьвідчили о скаменїлім пересьвідченю, що викидають гроші для пропащого дивака. І знаю, знаю добре, що всї мають мене за якогось дурного Івася, на котрого уличники показують пальцями і бігають за ним, немов за своїми дурнем, а коли менї отверто того не кажуть, то лише задля милосердия над материю і вітцем, котрого тільки лїт шановано, якою взірцевого сьвященика.

— Нї, нї, Фасте, помиляєш ся! Вже таку маєш вдачу, що доводиш всьо до крайности, всьо береш за остро. У нас на примір дома всї мають пересьвідчене, що ти незвичайний чоловік, але отець...

— Назвав мене ґеніяльним щупаком — так, памятаю то добре. Всьо то дураки і колись зміряємо ся. В моїй дитинячій души все звучав голос, що один з них мусить чейже умерти передомною, а тодї на єго гробі буду страшно шалїти, буду єго топтати, кричати, висьміяти. І ти так зробила би, коли би була на моїм місци — ти була би така сама! Колиб ти один раз стрітила ті очи, пусті, зимні, легко важучі, коли би перед тобою були всї двері заперті, — ти почула би, як я чую, хотїла би і присягала собі в глубинї серця пригнути перед собою раз ті горді шиї, мати відплату! Я мушу єї мати і то є причина, що тут, не де инде, в тій тїсній, нужденній дірі, хочу розпочати мою роботу і виплисти. Хочу виплисти в їх очах, мусять глядїти на то! І тому така розумна панна, як Вера, чей зрозуміє, що не можу зачати, доки нещастна доля моєї молодечої машини має свою історию на кільканайцятьох картках приватної кореспонденциї. То робить неможливим цїлком на тутешнім ґрунтї моє становище поважного і одвічального чоловіка. Розумієш?

— Розумію, але прошу, будь цїлком спокійний. Маю їх всї, уложені після дати і сховані та впевняю тебе, що не грозить їм нїяка небезпечність.

— Остаю на ласцї моєї приятельки, коли би мене хотїла коли видати на поталу сьмішности і збурити мої пляни.

— Того не думаєш, Фасте! Жаль менї лише знищити ті листи, бо они твої, такі як ти, незвичайні: нїхто инший не умів би писати в такий спосіб.

— Так гадаєш?... Так, певне — то їх слаба сторона, нїхто инший не написав би таких річий; моя машина — то моя шаленість.

— Може бути, але єсть там дух живий, слїдячий, дух, котрий глядає, бажає...

— І нїчого не находить! Так, Веро, то була би для мене катастрофа.

— Вір менї! — просила тихо.

— Хочеш сховати шкіру, яку я відкинув раз на все? Дивні річи криють ся в паняньских комнатах. Буду собі мусїв вічно уявляти, що нещастна, тілько разів змінювана машина, котру я вкінци цїлком знищив, все таки єствує якo незатертий спомин в паняньскій шафцї! Тим способом не погребаю нїколи тої історії. Однако скажу тобі, що ті самостійні розслїди прав тяжкости повернули мене на дорогу правильних студий, а знанє, яке я в той спосіб здобув, убило безповоротно ту дурну машину. Лиши отже у себе ті останки мого запалу, коли їх так цїниш.

— Дякую тобі, Фасте! Можеш числити на мене. До побаченя.

Побачив єї сияюче личко.

— Яке то дивне, Веро!... Доки ми разом, не міг би я нїколи присягнути, чи я в тобі не залюблений...

— Але я можу присягнути, що ми лише приятелї — зазвучав дзвінкий голос дївчини, що скоро віддалювала ся.

II.

Хмари пороху на дорозї, чим раз голос-

і рівнім виборчім праві; народностям немадярским треба також дати голос а правительство австрийске, котре би стануло на таким стано вищи, могло би числити на певну піддержку цілої державної ради.

Сьвітска бюрократия в Росиї займає ся тепер приготованєм до виборів до третої думи, духовна-ж бюрократия заходить ся коло скликаня всеросийского церковного собору. Сими днями сьвятий Синод оповістив постанови. Церковний собор буде відбувати ся в Москві сего року. Після постанов Синоду він буде складати ся з владик і архиреїв, із представителів клиру і сьвітских будуть брати участь ті особи, котрих вкажуть владики і архиереї. З кождої диецезиї клир і сьвітскі вибирають по трох кандидатів, а владика вибере з них одного духовника і одну сьвітску особу. — Рішеня собору підпишуть владики, а представителі духовеньства і сьвітских вірних будуть тілько мати голос в дискусиї. Синод називає сей будучий збір духовників і сьвітских церковним собором, а однако репрезентанти маси вірних будуть там грати тілько другорядну ролю. Супротив сего в Петербурзї відбули ся недавно збори росийского поступового духовеньства; тут постановлено внести протест против проєкту сьв. Синоду.

В Марокку прийде мабуть небавком до рішаючої борби між обома султанами братьми, Мулей Гафідом і Абдул Азісом. Іменно доносять з Казаблянки, що войско Мулей Гафіда одержало підмогу і нині рано рушають в похід до Раббата, де перебуває тепер Абдул Азіс. Другий відділ войска, незвістної доси сили, має ся також там удати, третий же піде до Фезу і там проголосить Мулей Гафіда султаном. Мулей Гафід велів увязнити ґубернатора Мазаґану і закутого в кайдани спровадити до Маракешу. — З другої сторони заносить ся на нові воєнні кроки Французів против Марокканьців, бо як телеґрафують з Танґеру, племена марокканьскі не додержали угоди заключеної з ґенералом Дрідом і відмовили виданя оружия. Супротив того ґен. Дрід буде мусів устроїти новий похід.

Новинки.

Львів, дня 4-го жовтня 1907.

— **В день цїсарских імени́н** відбуло ся нині як що року торжественне богослужене у всїх церквах. а в богослуженю взяли участь репрезентанти властий і молодїж шкільна.

— **Є. Е. п. Намістник** ґр. Андрій Потоцкий повернув до Львова.

— **Іменованя.** П. Намістник іменував ветеринарийних асистентів Альфреда Іржиковского, Ів. Табачиньского і Льва Поппера повітовими ветеринарами.

— **Перенесенє.** П. Намістник переніс концептового практиканта, Болеслава Ґаспарского зі Львова до Гусятина.

— **Парохію Преображеньскої церкви** у Львові при ул. Краківскій, тепер перший раз надану митрополитом Шептицким, одержав о. Іван Давидович. дотеперішний сотрудник при Волоскій церкві. О право патронату наданя презенти в тій парохії, веде ся ще справа у висших інстанциях, а старає ся о неї виділ „Народного Дому“. котрий займав ся будовою сеї церкви.

— **Огнї.** В Явівцї коло Рожнїтова погоріло дня 1 с. м. 7 господарств, на жаль, зовсїм необезпечених. Шкода виносить 10.000 К. Причиною огню було імовірно се, що оден селянин курив при пошитю криші снїпками люльку і запалив солому. — В Новім Селї коло Чесанова згоріло онодї 8 мешкальних домів і 12 господарских будинків з запасами збіжа. Шкода виносить 30.000 кор. — В Новім Санчи згоріли онодї 4 шопи тамошних селян, в котрих находили ся рільничі машини, збіже, сїно і солома. Шкода значна і лише в малій части була обезпечена.

— **Репертоар руского народного театру** у Львові під дирекциєю Иос. Стадника. (В сали „Яд Харузім“ при ул. Бернштайна. Початок о 7 годинї вечером). — В суботу, дня 5 жовтня „Продана наречена“, опера в 3 актах Сметани. — Цїни місць: Крісло I-рядне 2 К, II-рядне К 150, III-рядне К 1·20. Партер 80 с. Для селян, учеників і войска 50 с. Крісла бальконові К 1·50, дальші 1 К. Програми при касї 20 с. — Білети продають ся в книгарнї Тов. ім. Шевченка (ул. Театральна). а в недїлї і сьвята на „Рускій Бесїдї“ Ринок ч. 16, I поверх. В день представленя від год. 5 вечером отворена каса театру.

— **Дрібні вісти.** На будову руского театру у Львові зібрав комітет в липни с. р. 684·69 К, в серпни 542·50 К, а у вересни 453·40 К. — В справі купна реальности львівским „Соколом“ відбуло ся оногди засїданє фінансової секциї і ухвалено завести переговори з властителем реальности. — Знайдені у Йойни Ельмера і спільників крадені річи (дорогоцїнности і одїнє,, о чім ми свого часу доносили), можуть пошкодовані оглядати і розпізнавати що суботи і середи через два слїдуючі тижднї. Зголошувати ся треба о 11 год. рано в бюрі судиї слїчого п. Зґуральского ч. 15 в будинку краєвого суду карного, улиця Батория ч. 3. — У Віднї показує ся тепер велит Оскар Таплїк, підофіцир пруского ґвардейского полку, високий на 2 метри і 40 центиметрів. Се диво природи так було свого часу сподобало ся італїяньскому королеви, що той наділив его золотим медалем. — В анґлїйских воєнних варстатах корабельних уживають тепер на крамах до піднесеня тягарів величезного ланцуха, найбільшого на сьвітї. Зелїзо на менших огнивах того ланцуха має в промірі (грубости) 13 цнт. а кожде з тих огнив важить $131^1/_2$ кільо. Промір послїдного меншого огнива (в грубости) єсть 14 цнт. а вага его 254 кільо. Найбільше послїдне огниво має в промірі (грубости) $16^1/_2$ цнт. а важить 363 кільоґрамів. Ланцух той єсть в силї удержати тягар 235 тон (235.000 кільоґрамів.) — Різникови Фр. Скшишевскому вкрадено вчера на Бернардиньскій площи коня з візком. — Посол до Ради державної др. Евген Левицкий загубив карту зелїзничу вільної їзди I кляси.

— **Грім і злодії.** В Лїзбонї в часї онодїшної бурі ударив грім в будинок, де чеканили гроші. Налякані урядники втїкли з будинку, лишаючи золото й срібло без догляду. Скористали з того злодії і вкрали з фабрики гроший золота за 250.000 франків.

— **Загадочна справа.** З Тисьмениці доносять, що тамошний арендар недалекої рогачки щез в загадочний спосіб. Як вийшов онодї в ночи отворити проїзжим рогачку, так більше до хати не вернув. Оден лїкар, що над'їхав небавком до рогачки, почув в хатї крик і лемент дїтий, а коли спитав, що стало ся, сказали ему, що якась фіра пірвала і повезла кудись їх батька, котрий був лише в білю. Лїкар не стрічав по дорозї ніякої фіри, а так само нїхто більше не бачив анї не знає, що стало ся з арендарем рогачки. Власти зарядили в тій справі енерґічне слїдство.

— **Незвичайна подорож.** Ґр. Ґріар і его молода жінка заложили ся з кількома членами париского товариства ґеоґрафічного о 15.000 франків, що відбудуть пошлюбну подорож довкола сьвіта... пішки. Обоє пустили ся в подорож дня 4. мая 1896 р. з Парижа. Тепер по 11 лїтах вертають з противної сторони сьвіта і недавно станули в місті Турині в Італії. Ориґінальна пара пройшла пішки 66.000 кільометрів, задержуючись довше в Анґлії, Норвеґії, Швайцариї, Сибіри, Туреччинї, Японії, Полудневій Америці, Сполучених Державах, Італії та Іспанії. Пересїчно ішли 50 кільометрів денно.

— **Не злий інтерес.** Сими днями відбуло ся в Петербурзї вінчанє доньки гробаря з дїйстним радником державним П., котрому тесть его дав за донькою 40.000 рублів (110.000 кор.). Бути в Петербурзї гробарем, то не злий інтерес. Бувший гробар з т. зв. Смоленьского кладовища єсть тепер властителем кількох ка-

---

нійші нарікання на недостачу води — день горячий, душний.

Старий, деревляний домок вдовиці Форлянд, положений при самій дорозї і позбавлений тїни, ослонювали лише дві сухітничі рябини; тому деревляні стіни аж майже тріскали від сонця. Двері і вікна були широко отверті, аби продув воздуха хоч дещо лагодив палючу спеку, котра вже від многих днів держала місточко в напівсоннім мовчаню, розпростирала над ним чим раз грубшу хмару пороху і заслонювала непрозрачною мракою машти і вітрила в недалекім портї.

Панна Сольві Форлянд, двайцятилїтна, хорошо збудована дівчина, зіступала поволи зі сходів, одїта очивидячки до виходу. Оперла парасольку на хвильку о стїну, аби запяти рукавички.

Нагле піднесла голову, наслухуючи.

На дорозї роздав ся одностайний гуркіт скоро їдучого легкого повоза, котрий можна було вскорі розпізнати.

Сольві вспіла лиш кинути оком на цїлість свого убраня, поправити капелюх на голові і заволодїти трохи над румянцем, який обливав єї лице, коли в туманї густого пороху станув перед домом повіз доктора Фалькенберґа, нового лїкаря місточка.

Здержав коня і здоймаючи соломяний капелюх, вічливо поздоровив дївчину, відтак почав уважно витирати хустиною очицї, кидаючи на Сольві скорі погляди.

— Якже має ся мама? — спитав весело. — Чи послухала моеї ради і чи то средство зробило їй яку полекшу?

— Дуже вам дякую. Мама дуже урадувана, бо ревматизм майже перестав їй докучати, від коли примінила ся до вашої ради.

— По правдї єсть то лише бабске средство, дуже знане, переложене на докторский язик. Помагає все, коли ся має віру — додав, сьміючи ся тихо. — А по правдї то найлїпшим средством і лїченєм єсть та спека і посуха. Але я вас задержав, панно Сольві... ідете до міста?

— Так, до контори, але маю досить часу.

— Гм... майже сьмів би я спитати: чого ви там ідете? що там робите? Числите, пишете, приймаєте і полагоджуєте обезпеченя... Я заложивсь би, що ідете все через великий ринок.

— Очивидно, то легко відгадати. Звідкиж би відтак взяв ся обід дома?

— О то менї іменно розходить ся. Прошу тепер признати отверто, що чорнило на пальцях і праця в конторі не належать до змісту ваших мрій, панно Сольві?

Дівчина обернула лице в напрямі сходів, немов би собі що пригадала або ждала на кого.

А лїкар говорив дальше:

— Скажіть, панї, щиро: чи не воліли би ви тисяч разів лишити ся дома, при матери, кормити кури і качки, займити ся господарством, огородом, кухнею, шитєм, а від часу до часу забавити ся в кружку приятелів, потанцювати, як носити високо достойний титул урядника і належати до бюрового персоналю найповажнїйшої інституциї?

Розсьміяла ся дзвінким голосом, але сей час змінила вид лиця і з єї груди добуло ся глубоке зітхненє.

— Так — шепнула тихо і сумно.

Лїкар обтріпував, немов би в розсїяню, шкіряний фартух з пороху, коли Фасте набли зив ся від сторони огорода, без блюзи, держачи в руцї якісь мосяжні знаряди.

— Добрий день, докторе! — відозвав ся весело лїкар. — Я хотїв саме сказати, що вчера вечером в клюбі вислухано вашого проєкту заложеня купелевого заведеня на побережи. Плян викликав живу дискусию, з признанєм говорено о вашій енерґії і очивидно всї уважають вас головною силою в тім поважнім намірі, але ми розбирали его лише зі сторони економічної, під взглядом доходовим, що так скажу.

Фалькенберґ підніс трохи очицї і глядів просто перед себе.

(Дальше буде).

мениць на Василївскім острові а гробар з кладовища Волково доробив ся такого майна, що в своїм родиннім селї побудував церков за 64.750 рублїв. Найбільші доходи мають гробарі з того, що їм дають люди, приходячі відвіджувати гроби своїх померших.

— **Ворожі братя.** З Будапешту доносять: В громадї Надашд, арадского комітату, прийшло межи братами Федором а Юрием Чізман до сварки, підчас котрої Юрий свому братови розрубав голову сокирою на двоє. Оба братя любили ся в одній і тій самій дївчинї а дївчина уміла так повести дїло, що брат о братї не знав нічого про відносини з нею, аж случайно дня 30 м. м. стрітили ся оба у неї і довідали ся правди. Від сварки прийшло до бійки, підчас котрої оба братя станули з сокирами против себе. В кілька хвиль опісля впав Федір з розрубаною головою неживий на землю; але й другий брат так тяжко зранений, що ледви чи буде жити. Убийника арештовано, але поки що відставлено до шпиталю.

— **Катастрофа з мостом.** З північної Америки наспіли вісти, що найбільший міст на сьвітї, будований на рїцї сьв. Лаврентия, під Квебеком в Канадї, завалив ся. Був він збудований цїлий з зелїза та стали і мав лучити оба береги ріки одним лише великим луком. Будова мосту, як пише Daily Telegraph, тревала вже три роки, а мав бути виконаний за два роки. Величезний лук мали піддержувати на північнім і полудневім березї два подвійні стовпи. Завалив ся власне стовп полудневий. В хвили, коли льокомотива втягнула кілька вагонів на міст, сунучись на край завішений над рікою, машиніст замітив, що сталева будівля зачинає хитати ся. Сейчас дав противну пару, однак льокомотива поїхала дальше і провалилась в ріку. Машиніста добули живого з води о 300 метрів дальше від моста, а топник погиб на місци. На тій части моста робило тодї около 100 людий. Коли почало тріщати і роздав ся крик: міст валить ся! — робітники побігли в сторону берега, але віддалене було за велике. Частина моста, що запала ся, потягнула за собою инші, зривали ся каблї, тріскали зелїзні бальки і лише небогато робітників вспіло станути на березї, коли остатний кусник зелїза упав з шумом в воду. Той тріск чули в Квебеку і на цїлім побережу. Люди перепуджені вибігли з домів, думаючи, що се трясенє землї. Катастрофа була така страшна, що наочні сьвідки стратили зовсїм голову і тому не могли дати скоро помочи. Поки-що филї викинули на берег одинайцять трупів. Нурки, котрі спустили ся під воду, щоби видобути трупів, оповідають, що численні жертви лежать розторощені між тяжкими частями моста. Загалом убитих і ранених є поверх 80. Страти виносять 1,500.000 долярів.

— **Стара ґраната.** Дивним а сумним случаєм пригадала ся французско-німецка війна з 1870 р. по так довгім часї та забрала ще дві жертви. В однім малім французскім селї, Реклянвіль-деван-Вов, що лежить близько побоєвища під Льоані з 1870 р., бавило ся двоє дїтий ґранатою, котру батько дїтий знайшов на давнім побоєвищи і на памятку держав в хатї. Дїти винесли ґранату на двір і там бавили ся нею. Одно з дїтий вдарило каменем в набиту ще ґранату з цїлої сили і она вибухла. Роздав ся страшенний гук по цїлім селї, а коли люди збігли ся, застали одну дитину вже неживу а друга ще жила, але мала обі ноги відірвані і до кількох годин також померла.

— **Самосуд.** З Чесанова доносять нам: В громадї Залуже на обійстю селянина Андрія Лудко зловлено онogди в ночи знаного в охрестности злодія Гринька Білика і так єго побито, що Білик на місци погиб.

Телєграми.

Відень 4 жовтня. З нагоди імени Є. Вел. Цїсаря відбули ся тут нинї торжественні богослуженя а так само і в Будапештї, де в церкві сьв. Матея були на богослуженю міністри австрийскі і угорскі.

Відень 4 жовтня. Вчера розпочав тут наради конґрес делеґатів фармацевтичних стоваришень з цїлої Австриї.

Заколян (Чехія) 4 жовтня. До копальнї вугля наплила вода і затопила працюючих там робітників. По довшій акциї ратунковій удало ся видобути одного з них, котрий давав ще знаки житя. Акция ратункова веде ся дальше.

Заколян 4 жовтня. Вчера із залитої копальнї видобуто пять гірників; шестий в хвили видобутя давав ще знаки житя, але помер підчас транспорту до шпиталю.

Лодзь 4 жовтня. На розї ул. Кручої і Новозаржевскої до переходячого Стефана Шуберта стрілили якісь незвістні люди кільканайцять разів і зранили єго тяжко. Войско зревідувало прохожих, а коли один з них на завізване не станув, жовнїр стрілив до него і убив єго на місци.

Лодзь 4 жовтня. (П. А.). Внаслїдок розпорядженя ґен.-ґубернатора з арештованих робітників за убите Зільберштайна 128 осіб, між тими 13 женщин, засуджено на заточене в подальші ґубернії.

Монахів 4 жовтня. Суд присяжних засудив директора цирку Нідергофера за убите і обрабоване Гендшля на кару смерти.

Севастополь 4 жовтня. В грецкім заулку селянин Боздирев вистрілом з бравнінґа зранив тяжко ревірового. Напастника арештовано а в єго помешканю знайдено 11 готових бомб і материяли вибухові.

Бахмут 4 жовтня. До дому, в котрім мешкають робітники щербиньскої копальнї, кинено бомбу, котра вибухаючи розірвала часть дому; при тім один робітник згинув, другого тяжко покалїчило.

Білград 4 жовтня. Всї часописи оголошують австро-росийску ноту в справі Македонії. В кругах політичних єсть переконане, що нота тота причинить ся до знесеня ватаг і до заведеня мира і спокою серед християньских народностий в Македониї.

Токіо 4 жовтня. (Б. Райтера). Власти адміністрацийні морскі і палата торговельна устроїли вчера велике торжество, з нагоди заключеня росийско-японьского порозуміня і договору. Прибуло около 500 гостий, між ними росийский амбасадор Бахметиєв, японьскі міністри, ґенерали і адміралїция. Виголошено ряд сердечних промов, в котрих витано договір яко запоруку мира.

Каїр (Ілїнайс, Америка) 4 жовтня. Президент Рузвельт виголосив бесїду, в котрій заявив ся за збільшенєм фльоти.

— ТОВАРИСКА ЗАБАВА — „Розмова цьвітів“. Звістна з своєї рухливости фірма пп. Кавчиньского і Оберского у Львові (ул Короля Людвика ч. 7) видала своїм накладом в рускім язицї нову товариску забаву під поданим заголовком. Гадки на 64 карточках, уложив п. Денис Сумик. Виданє представляє ся дуже хорошо, а забава займаюча і цїкава. Хто купить, не пожалує. Набувати у накладців.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1. мая 1907 — після часу середно-европейского.

Примітка. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені зьвіздкою. Нічна пора числить ся від 6. години вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40***, **2·31***, **8·55**, **1·30**, 5·50*, 7·25, 9·45, 5·25, 9·50*.
З Ряшева: 1·10.
З Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00, **2·16**, 5·40, 10·30*.
З Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·02**, 5·15, 10·12*.
З Черновець: **12·20***, 5·55*, 8·05, **2·25**, 3·55, 9·01*.
З Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·05.
Зі Станиславова: 8·05.
З Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
З Яворова: 8·22, 5·00.
З Самбора: 8·00, 10·30, 1·55, 9·20*.
З Лавочного, Калуша, Борислава: **7·29**, **11·50**, 10·50*.
Зі Стрия, Тухлї: 3·51.
З Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·05***, **12·45***, 3·45*, **8·25**, 8·40, **2·45**, 6·15*, 7·20*, 11·00*.
До Ряшева: 4·05.
До Підволочиск (голов. дворець): 6·20, 10·45, **2·17**, 7·00*, 11·15*.
До Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·32**, 7·24*, 11·35*.
До Черновець: **2·51***, 6·10, 9·20, **1·55**, 10·40*.
До Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·30*.
До Рави, Сокаля: 6·12, 7·10*.
До Яворова: 6·58, 6·30*.
До Самбора: 6·00, 9·05, 4·30, 10·51*.
До Коломиї і Жидачева: 2·55.
До Перемишля, Хирова: 4·05.
До Лавочного, Калуша, Дрогобича: **7·30**, 2·26, 6·25*.
До Белзця: 11·05.
До Станиславова, Чорткова, Гусятина: 5·50.

Поїзди льокальні.

До Львова:

З Брюхович (від 5 мая до 29 вересня) 3·25, 5·30 по полуд. і 8·20 вечер; (від 5 мая до 29 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята) 1·46 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в недїлї і рим. кат. сьвята) 10·05 перед полуд.; (від 5 мая до 31 мая, від 1 до 29 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 9·55 вечер.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 26 мая до 15 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята 9.40 вечер.

З Любіня від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята 11·50 вечер.

Зі Львова:

До Брюхович (від 5 мая до 29 вересня) 2·28, 3·45, 5·45 по полудни; від 5 мая до 29 вересня в недїлї і рим. сьвята 12·41 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в недїлї і рим. сьвята) 9·05 рано; (від 5 до 31 мая і від 1 до 29 вересня в недїлї і рим. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 8·34 вечер.

До Рави рускої 11·35 в ночи (що недїлї).

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·45 перед полуднем (від 26 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята).

До Любіня 2·10 по полудни (від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

Ц. к. уприв. галицкий акцийний

БАНК ГІПОТЕЧНИЙ

у Львові.

Філії: в Кракові, Чернівцях, Тернополи. — **Експозитури:** в Станиславові, Підволочисках, Новоселици.

КОНТОРА ВИМІНИ

купує і продає всякі вартістні папери і монети по найдокладнійшім дневнім курсі, не числячи ніякої провізиї.

Біржеві замовленя

виконує ся під найприступнійшими услівями і уділяє ся всяких інформаций що-до певної і користної

льокациї капіталів.

ВСЯКІ КУПОНИ

і вильосовані цінні папери виплачує ся без потрученя провізиї і коштів.

БЕЗПЛАТНЕ ПЕРЕГЛЯДАНЄ

чисел льосів і инших паперів підлягаючих льосованю.

ОБЕЗПЕЧЕНЄ ЛЬОСІВ

перед стратою з причини вильосованя.

Депозитовий відділ

приймає вкладки і виплачує задатки на біжучий рахунок, бере до перехованя цінні папери і уділяє на них задатки.

☛ Надто заведено на взір заграничних інституций так звані

Сховкові депозити

(Safe Deposits).

За доплатою 50 до 70 К річно депозитар одержує в сталевій панцирній касї сховок до виключного ужитку і під власним ключем, де **безпечно а дискретно** може переховати своє майно або важні документи. В тім напрамі починив банк гіпотечний як найдальше ідучі зарядженя.

Приписи дотично сего рода депозитів можна одержати безплатно в депозитовім відділї.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 527).